

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/923/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Győri Ítélőtábla Bf.I.31/2025/35. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Dombi Sándor ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszában a Szombathelyi Törvényszék 21.B.11/2021/73. számú ítélete és a Győri Ítélőtábla Bf.I.31/2025/35. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege – a támadott bírósági határozatokban megállapított tényállás és az indítványozó előadása alapján – a következőképpen foglalható össze.
- [3] Az indítványozót a Szombathelyi Törvényszék 2022. szeptember 3-án meghozott 21.B.11/2021/73. számú ítéletében bűnösnek mondta ki tártstettesként elkövetett hűtlen kezelés büntetében, ezért öt év végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 5 év pénzügyi és cégvezetői foglalkozástól eltiltásra, mellékbüntetésként 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Az elsőfokú ítélettel szemben az indítványozó felmentés érdekében fellebbezést nyújtott be. A másodfokon eljáró Győri Ítélőtábla 2023. november 2-án meghozott Bf.I.30/2023/34. számú ítéletében az indítványozóval szemben 2 rendbeli folytatólagosan, tártstettesként elkövetett hűtlen kezelés büntetése változtatta a bűncselekmény minősítését. Ezt követően a Kúria felülvizsgálati eljárásban 2025. január 9-én meghozott Bfv.II.339/2024/28. számú végzésével hatályon kívül helyezte a másodfokú bíróság ítéletét, és új eljárásra utasította.
- [4] A megismételt eljárásban a Győri Ítélőtábla mint másodfokú bíróság Bf.I.31/2025/35. számú ítéletével megváltoztatta az elsőfokú döntést, az indítványozó vonatkozásában

mellőzte a társtettesi elkövetésre utalást, és a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 2 év hat hónapra, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát három évre enyhítette. Az ítéletábra megállapította, hogy a törvényszék az eljárása során nem követett el abszolút eljárási szabálysértést. A törvényszék biztosította a tisztességes eljárás feltételeit, a vádlottak és a védőik szabadon élhettek kérdezői, észrevételezői és indítványozási jogukkal. A másodfokú bíróság nem osztotta az indítványozó védőjének a bizonyítási eljárással, különösen a szakértői bizonyítással kapcsolatban felvetett kifogásait. A tényállás megalapozottságával kapcsolatban a bíróság megállapította, hogy elmaradt a tényállásban többek között a konkrét elkövetési magatartások, szabálysértések leírása, amelyet az ítéletábra pótol az iratok alapján. Az ítéletábra azonban rögzítette, hogy a törvényesen lefolytatott bizonyítást követően megállapított tényállás alapvetően megalapozott. Az ítéletábra megítélése szerint a törvényszék a bizonyítékok értékelésének menetéről, a rendelkezésre álló bizonyítékok elfogadásának, illetve elvetésének okairól, logikájáról megfelelően számot adott. A bizonyítékértékelési tevékenysége teljeskörű, logikai hibáktól mentes, a megállapított tényállás tartalmazza azokat az adatokat, körülményeket, amelyek a vádlottak büntetőjogi felelősségének megítélésénél relevánsak. A másodfokú bíróság értékelte a jelentős, tizenkét évet meghaladó időmúlást, ezért az indítványozóval szemben enyhítette a kiszabott büntetést mértékét.

- [5] 2. Az indítványozó ezt követően nyújtotta be alkotmányjogi panaszát, amelyben a Szombathelyi Törvényszék 21.B.11/2021/73. számú ítélete, valamint a Győri Ítéletábra mint másodfokú bíróság Bf.I.31/2025/35. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [6] Az indítványozó álláspontja szerint sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdése, mert a bíróság nem megfelelő tényállás alapján állapította meg bűnösségét. Kifogásolta, hogy a bíróság ítéletének indokolása nem tartalmazza a büntető törvénybe ütköző cselekmény törvényi tényállási körébe tartozó, bíróság által megállapított tényállást. A jogorvoslathoz való jog sérelmére hivatkozott azzal összefüggésben, hogy a másodfokú bíróság azzal, hogy kiegészítette a tényállást, amely álláspontja szerint valójában a tényállás első ízben történő létrehozatala volt, elvonta a jogorvoslathoz, a másodfellebbezéshez való jogát. Az indítványozó véleménye szerint sérült a tisztességes eljáráshoz való jog, mert a bíróság, azáltal, hogy nem tartotta be a vonatkozó jogszabályokat, visszaélt saját függetlenségével. Kifogásolta a bíróságok tevékenységét a bizonyítás lefolytatásával, valamint a bizonyítékok szabad mérlegelésével kapcsolatosan.
- [7] 3. Az Alkotmánybíróságnak mindenekelőtt azt kellett vizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e az Abtv.-ben foglalt, a panaszok

befogadhatóságára vonatkozó kritériumoknak. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról.

- [8] Az Abtv. 56. § (2) bekezdés alapján a tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, ezek között az Abtv. 26–27. § szerinti érintettséget, az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmét, valamint az Abtv. 29–31. § szerinti feltételeket. Az Abtv. 56. § (3) bekezdés értelmében a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [9] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani, amely jelen ügyben teljesült.
- [10] 3.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette, alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik és az eljárásban terheltként való részvételére tekintettel érintettnek minősül.
- [11] 3.3. Az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pontja szerint alkotmányjogi panasz az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának megsértése esetén nyújtható be. Az Alaptörvény 29. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint 28. cikke nem tartalmaz az indítványozó számára Alaptörvényben biztosított jogot {lásd például: 3176/2013. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [29]; 3159/2020. (V. 21.) AB végzés, Indokolás [17]}. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelmére alkotmányjogi panasz csak kivételesen, a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás, valamint a felkészülési idő hiánya esetén alapítható {lásd például 3062/2021. (II. 19.) AB végzés, Indokolás [18]}. Az indítványozó a fentiekre a támadott jogszabályi rendelkezés és a bírósági határozatok kapcsán nem hivatkozott.
- [12] 3.4. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdése értelmében csak a határozott kérelmet tartalmazó alkotmányjogi panasz fogadható be, ezért az Alkotmánybíróság megvizsgálta a feltétel teljesülését is. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány a határozottság követelményeinek nem tesz eleget.
- [13] Az indítvány megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést (az Abtv. 27. §-át), az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XV. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1), (3), (4) és (7) bekezdései], a támadott bírói döntéseket,

valamint rögzíti a kifejezett kérelmet a bírósági döntések megsemmisítésére. Az indítványozó az Alaptörvény hivatkozott rendelkezéseit azonban csak megemlíti, de nem indokolta alkotmányos érveken alapuló indokolással, hogy a támadott bírósági döntések miért ellentétesek az Alaptörvény hivatkozott rendelkezéseivel.

- [14] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint önmagában annak állítása, hogy a támadott bírói döntés az indítványozó számára kedvezőtlen, még nem tekinthető alkotmányjogilag értékelhető indokolásnak, az indítvány érdemi elbírálásának pedig akadálya, ha az indítvány nem kapcsolja össze alkotmányjogilag értékelhető módon az Alaptörvény felhívott rendelkezését a támadott bírói döntéssel, illetőleg jogszabályi rendelkezéssel {pl. 3149/2016. (VII. 22.) AB végzés, Indokolás [27]; 29/2021. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [21]; 3342/2023. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [7]}. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [15] 3.5. Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés d) pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján az Alkotmánybíróság felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Az alkotmányjogi panasz ezért nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, az alapjogi jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]; 3216/2020. (VI. 19.) AB határozat, Indokolás [31]}. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]}. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy a büntetőjogi felelősség kérdésében való döntés, a tényállás megállapítása, a tényállási elemek rögzítése nem alkotmányossági, hanem a rendes bíróságok hatáskörébe tartozó szakjogi kérdés, amelynek felülbírálata nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe.
- [16] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint: „A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga

[...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}.

- [17] 4. Az Alkotmánybíróság ezért – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva – az alkotmányjogi panasz befogadását az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. október 13.

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sonnevend Pál s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
előadó alkotmánybíró